

การยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล*

UPGRADING DRIVING LICENSES ISSUANCE

INNOVATION TO INTERNATIONAL STANDARDS

นเรรัตน์ วาณิชวิชัย, กมลพร กัลยาณมิตร, สติത്യ นิยมญาติ และ ทศนีย์ ลักขณาภิชนชัช

Nareerat Wanichwichai, Kamolporn Kalyanamitra, Satit Niyomyaht and

Tassanee Lakkhanapichonchat

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Political Science, Bangkokthonburi University

E-mail: 37272nid@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากลมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล และ 3) ศึกษาแนวทางการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร และบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้องกับงานการให้บริการออกใบอนุญาตขับรถขึ้นทะเบียนของกรมการขนส่งทางบก จำนวน 20 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปแบบพรรณนาความ

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การขาดความร่วมมือ บุคลากรขาดความรู้ บรรยากาศการทำงานขององค์กรไม่เอื้อต่อนวัตกรรมรูปแบบการทำงานไม่เหมาะสม ทรัพยากรการบริหารไม่เพียงพอ ผู้บริหารสนับสนุนไม่มากพอ ขาดการสร้างเสริมแรงจูงใจและการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ประชาชนไม่เข้าใจในนวัตกรรม ทำให้ขาดความร่วมมือที่ดี 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจของบุคลากร การสร้างสรรค์นวัตกรรม ความร่วมมือในการใช้นวัตกรรม งบประมาณในการพัฒนานวัตกรรม วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย สภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม และการฝึกอบรมและพัฒนา และ 3) แนวทางการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ องค์กรต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ สนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอและเหมาะสม การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรมีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความร่วมมือรวมทั้งการติดตาม และประเมินผล

คำสำคัญ: การยกระดับ; นวัตกรรม; การออกใบอนุญาตขับรถ; มาตรฐานสากล

* Received May 12, 2023; Revised June 20, 2023; Accepted October 5, 2023

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the problems in upgrading driving license innovation to international standards, 2) to study the success factors in upgrading driving license issuance innovation to international standards, and 3) the suggestions for ways to upgrade driving license innovation to international standards. The research was qualitative. Key informants included the executives and operational personnel related to work of providing vehicle driving licenses of the Department of Land Transport, 20 people by specific selection. The study tool was an interview form. The data were analyzed by descriptive summary.

The results found that 1) the problems in upgrading driving license innovation to international standards, including the lack of cooperation personnel, lack knowledge. The organizational working climate was not conducive to innovation, improper working style, inadequate, administrative resources. The management did not support enough, lack of incentives and continuous personnel, development people didn't understand innovation, resulting in a lack of good cooperation 2) the success factors in upgrading driving license issuance innovation to international standards included knowledge and understanding of personnel; innovation, cooperation in the use of innovation budget for innovation development, modern equipment, materials, suitable working environment and training and development and 3) the suggestions for ways to upgrade driving license innovation to international standards. suggestions for guidelines in upgrading driving license issuance innovation to international standards, i.e. the organization must set a clear policy, the executives must focus on supporting resources, adequately and appropriately, continuous personnel development, motivate personnel. There was communication to create understanding and cooperation, including monitoring and evaluation.

Keywords; Upgrading; Innovation; Driving License Issuance; International Standard

บทนำ

รถยนต์เป็นยานพาหนะที่ดูจะมีความจำเป็นในยุคปัจจุบัน ถึงขนาดมีบางคนพูดว่าเป็นปัจจัยที่ เพราะทุกคนต้องเดินทางไปทำงาน เดินทางไปติดต่อธุระ ซื้อของ และเดินทางเพื่อจุดมุ่งหมายอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไป ในปัจจุบันปริมาณการใช้รถใช้ถนนของผู้คนนั้นมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น อาจเห็นได้จาก สถิติจำนวน รถที่เข้ารับการจดทะเบียนใหม่กับทางการขนส่งทางบกซึ่งในปี พ.ศ. 2560 มี จำนวนทั้งสิ้น 3,067,278 คัน และในปี พ.ศ. 2561 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,093,791 คัน โดยในเดือน มกราคม พ.ศ. 2562 นี้ มีจำนวน ผู้จดทะเบียนรถใหม่ไปแล้วเป็นจำนวน 285,958 คัน (กลุ่มสถิติการขนส่ง, 2562) เมื่อรถมีจำนวนเพิ่มขึ้น ก็จะต้องมีจำนวนผู้ขับขี่ที่เพิ่มขึ้นไม่มากนักน้อย อีกทั้งผู้ขับขี่เหล่านี้ก็จะต้องมีใบอนุญาตในการขับขี่เสียก่อนที่จะ ขั้รถบนท้องถนนได้ ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคล หรือ ใบขับขี่ โดยปกตินั้นในการที่มีรถยนต์ส่วนบุคคล และต้องการที่จะขับขี่รถยนต์ ได้นั้น จำเป็นต้องมีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคล โดยมี ใบอนุญาตขับขี่นี้จะ ทำหน้าที่ในการเป็นเอกสารเพื่อยืนยันว่าผู้นั้นสามารถขับขี่รถยนต์บนถนน สาธารณะได้อย่างถูกต้องตาม

กฎหมายนั้น โดยกรมการขนส่งทางบกจะเป็นผู้ที่สามารถออก ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคลให้ผู้ขับขี่ได้ ซึ่งก่อนที่จะได้ใบอนุญาตขับขี่มานั้นผู้ขับขี่จำเป็นต้องเข้าทำการสอบในส่วนต่าง ๆ วิชากฎหมายเกี่ยวข้อง การขับขี่รถยนต์ วิชามารยาทในการขับขี่รถยนต์ การขับขี่รถยนต์อย่างปลอดภัยที่ทางกรมการขนส่งทางบกได้กำหนดเอาไว้

กรมการขนส่งทางบก เป็นหน่วยราชการในสังกัดกระทรวงคมนาคม มีหน้าที่ในการควบคุมกำกับดูแลการขนส่งทางถนนของประเทศ เพื่อให้การขนส่งทางถนนช่วยพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ปัจจุบันได้ดำเนินการภายใต้วิสัยทัศน์ “กรมการขนส่งทางบกเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมในการควบคุมกำกับดูแล ระบบการขนส่งทางถนน ให้มีคุณภาพและปลอดภัย” ตามแผนยุทธศาสตร์กรมการขนส่งทางบก พ.ศ. 2559 - พ.ศ. 2564 ซึ่งได้จัดทำขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ทั้งนี้ จากประเด็นความปลอดภัยทางถนน ซึ่งถือเป็นประเด็นเร่งด่วนที่ต้องให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น ประกอบการความท้าทายใหม่ ๆ จากเป้าหมายของการพัฒที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) การดำเนินงานเพื่อตอบสนองแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และนโยบายของรัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา กรมการขนส่งทางบกจึงได้มีการทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ ตลอดจนปรับเปลี่ยนโครงสร้าง กระบวนการทำงานภายใน โดยการนำระบบดิจิทัล เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการขนส่งใหม่ ๆ มาเป็นแนวทางขับเคลื่อนงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้การทำงานและการให้บริการประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กรมการขนส่งทางบก ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลและส่งเสริมด้านความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนมุ่งมั่นพัฒนาและยกระดับมาตรฐานคุณภาพในทุกกระบวนการออกใบอนุญาตขับรถ เพื่อสร้างความมั่นใจในคุณภาพของผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศในทุกขั้นตอนเริ่มตั้งแต่การอบรมและทดสอบข้อเขียน การทดสอบขับรถซึ่งต้องดำเนินการด้วยตนเอง ยกเว้นกรณีใบอนุญาตขับรถระหว่างประเทศที่สามารถมอบอำนาจได้ เพิ่มทางเลือกการอำนวยความสะดวกในการจองคิวอบรม ภาคทฤษฎีผ่านเว็บไซต์ DLT e-Booking เพื่อการขอรับใบอนุญาตขับรถล่วงหน้าได้ทุกสำนักงานขนส่งทั่วไทย เลือกวันเวลาได้ตามความต้องการ พัฒนารูปแบบการออกใบอนุญาตขับรถ แบบบัตรพลาสติก (Smart Card) มีระบบตรวจสอบข้อมูลด้วยคิวอาร์โค้ด (QR Code) เพียงรูปแบบเดียว โดยจะไม่มีการออกใบอนุญาตขับรถที่เป็นแบบกระดาษให้อีกต่อไป เพื่อยกระดับมาตรฐานสู่ระดับสากล พร้อมนวัตกรรมป้องกันการปลอมแปลง ปรับเพิ่มเนื้อหาอบรมสำหรับการขอรับใบอนุญาตขับรถใหม่ (ชนิดชั่วคราว) จากเดิม 4 ชั่วโมง เป็น 5 ชั่วโมง โดยเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับข้อปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน และการขับรถอย่างปลอดภัยให้มากขึ้น ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตขับรถชั่วคราวแล้วแต่ใบอนุญาตขับรถเดิมสิ้นอายุเกินกว่า 1 ปี ต้องเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรใหม่ พัฒนาระบบเทคโนโลยีทันสมัยเข้ามาใช้รองรับความต้องการทั้งการพัฒนาระบบทดสอบข้อเขียนแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-Exam, ระบบทดสอบขับรถแบบ E-Driving มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับมาตรฐานกระบวนการขอรับใบอนุญาตขับรถ ระบบ E-Classroom ในโรงเรียนสอนขับรถในประเทศไทย (อัสสัมชัญ จันทนะภัก, 2561) อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการของกรมการขนส่งทางบก ก็ประสบกับปัญหาหลายประการ กล่าวคือ ปัญหาด้านบุคลากร เช่น บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างนวัตกรรม ไม่เข้าใจวิธีการใช้นวัตกรรมที่ทางกรมการขนส่งทางบกจัดทำขึ้น ขาดความร่วมมือในการใช้นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง ปัญหาด้านงบประมาณ คือ ขาดงบประมาณในการพัฒนานวัตกรรม ขาดวัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย รวมถึงปัญหาด้านสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมกับการสร้างและพัฒนานวัตกรรม

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล เพื่อนำผลการศึกษารังนี้ไปเป็นแนวทางให้แก่กรมการขนส่งทางบกไปใช้เป็น

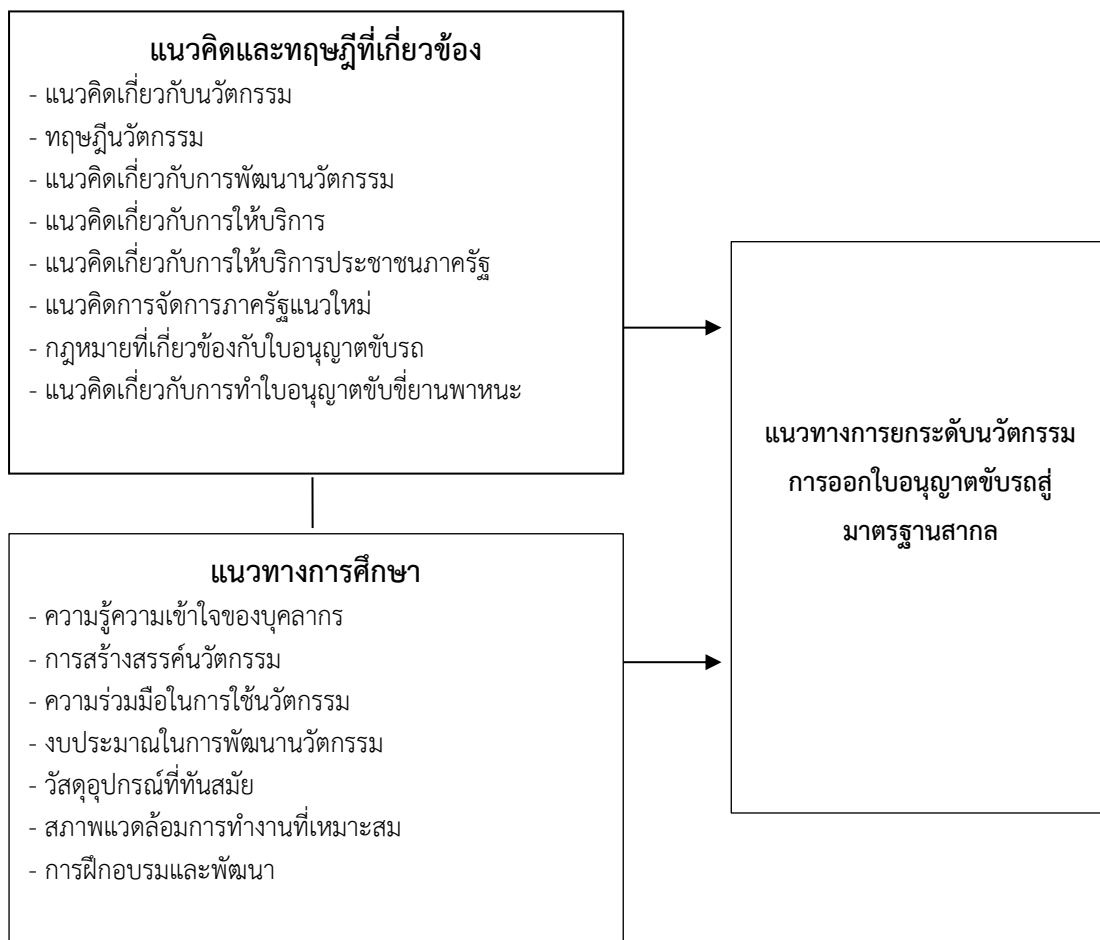

ประโยชน์ในการพัฒนานวัตกรรมการให้บริการใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ และเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการให้บริการไปสู่การให้บริการที่เป็นเลิศ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล
3. เพื่อเสนอแนวทางการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งประเด็นการยกระดับการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล อันประกอบด้วย ปัจจัยความสำเร็จในการยกระดับการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล สภาพปัญหาการยกระดับการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล และเสนอแนวทางการยกระดับการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 20 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับงานการให้บริการออกใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะของกรมการขนส่งทางบก โดยผู้วิจัยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เป็นการเลือกโดยกำหนดคุณลักษณะของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) โดยคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-Ended) เพื่อกระตุ้นให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญตอบคำถามเกี่ยวกับการยกระดับการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 วิธีการเก็บรวบรวมจากเอกสาร (Documentary Research) เป็นการศึกษาค้นคว้าเก็บรวบรวมจากเอกสารซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการบันทึกไว้แล้วโดยผู้อื่น ได้แก่ รายงานการประชุม เอกสารวิชาการ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง คู่มือการปฏิบัติงาน หนังสือพิมพ์ บทความ และงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.2 วิธีการเก็บรวบรวมจากภาคสนาม (Field Research) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่เกี่ยวกับการยกระดับการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล ในการดำเนินการผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากบุคคลที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

4.3 วิธีการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) เนื่องจากผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานในองค์กรที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้รับทราบเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการยกระดับการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากลเป็นอย่างดี

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่าง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบมาทำการวิเคราะห์ร่วมกันโดยการสรุปความแบบพรรณนา

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. สภาพปัญหาการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล พบว่าบุคลากรขาดความร่วมมือในการขับเคลื่อนนวัตกรรม นอกจากนี้บุคลากรยังขาดความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับนวัตกรรม บรรยากาศการทำงานขององค์กรไม่เอื้อต่อนวัตกรรม รูปแบบการทำงานไม่เหมาะสม ไม่ยืดหยุ่น ขาดความคล่องตัว เครื่องครัดในกฎระเบียบมากเกินไป ทรัพยากรการบริหารไม่เพียงพอ ผู้บริหารตระหนักและสนับสนุนในเรื่องนวัตกรรมยังไม่มากพอ ขาดการส่งเสริมแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร และการพัฒนาบุคลากรที่ต่อเนื่องโดยประชาชนไม่เข้าใจในนวัตกรรมที่นำมาให้บริการ ทำให้ขาดความร่วมมือที่ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ ศ.โจวฉีเหริน อาจารย์ด้านเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยปักกิ่ง ได้สรุปอุปสรรคขัดขวางนวัตกรรมของจีนไว้ 5 ข้อ ได้แก่ อุปสรรคด้านวัฒนธรรม เงินทุน วิธีคิด ทัศนคติ และรูปแบบการจัดองค์กร และสอดคล้องกับการศึกษาของ นิสาชล ฉัตรทอง ได้ศึกษาบริบทภาครัฐไทยกับการก้าวเข้าสู่องค์กรแห่งนวัตกรรม จากการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมการทำงานของคนในองค์กรภาครัฐยังเคยชินกับการทำงานแบบเดิม ในการยึดกฎ ระเบียบ เป็นหลักเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน การขาดบรรยากาศในการส่งเสริมให้ข้าราชการคิดใหม่ ทำใหม่ ขาดวัฒนธรรมองค์กรในการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม และที่สำคัญคือ

การขาดผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และความคิดสร้างสรรค์ในการคิดค้นนวัตกรรมในการทำงาน แนนอนที่สุดการขับเคลื่อนนวัตกรรมในองค์กรภาครัฐต้องเริ่มจากผู้นำองค์กร ต้องอาศัยผู้นำที่สนใจ ตระหนักและเห็นความจำเป็นที่ต้องมีนวัตกรรมในองค์กร แต่ผู้นำองค์กรไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ หรือความคิดเชิงนวัตกรรมสูงโดยขอให้เพียงคนที่อยากนำนวัตกรรมมาใช้ในองค์กร

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล สามารถสรุปและอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร พบว่า ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล เพราะบุคลากรเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมขององค์กร ทั้งยังเป็นผู้นำนวัตกรรมไปใช้ในการปฏิบัติเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนหรือผู้รับบริการ องค์กรต้องเสริมสร้างความรู้ และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภายในอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตลอดจนเกิดความร่วมแรงร่วมใจในการยกระดับนวัตกรรมขององค์กร สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กล่าวว่า ในทางปฏิบัตินวัตกรรมองค์กรเกิดจากนวัตกรรมภายใน (Internal innovation) ซึ่งนวัตกรรมภายในมาจากพนักงานที่มีความสามารถ องค์กรต้องการให้พนักงานมีการแลกเปลี่ยนความรู้และเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถในการสร้างนวัตกรรมสอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรพจน์ ทรัพย์สงวนบุญ และ ปรียาภรณ์ เอื้ออ้าย ได้ศึกษา การพัฒนานวัตกรรมของอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถทางการแข่งขันองค์กร จากการศึกษาพบว่า องค์กรกรณีศึกษาทั้ง 2 องค์กรมุ่งเน้นพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมกระบวนการ โดยทรัพยากรบุคคลเป็นปัจจัยที่องค์กรกรณีศึกษาให้ความสำคัญในการสร้างนวัตกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด นอกจากนี้ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศยังเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการสร้างนวัตกรรมให้เกิดขึ้นจริง เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและเชื่อมโยงเพื่อทำให้เข้าถึงข้อมูลสำหรับการพัฒนานวัตกรรมขององค์กร จนนำไปสู่ความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืน

2.2 การสร้างสรรค์นวัตกรรม พบว่า การสร้างสรรค์นวัตกรรมเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร องค์กรต้องกำหนดวิสัยทัศน์ที่ส่งเสริมนวัตกรรม สร้างบรรยากาศของการสร้างสรรค์นวัตกรรมภายในองค์กร สร้างความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เพื่อพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่องโดยเปิดมุมมองด้านนวัตกรรมใหม่เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการทำงานและให้บริการอยู่เสมอ สนับสนุนการสร้างนวัตกรรมของบุคลากร เพื่อสร้างความยั่งยืนด้านนวัตกรรมให้เกิดขึ้นในองค์กรสอดคล้องกับแนวคิดของ Hughes ให้ความหมายของนวัตกรรม (innovation) ไว้ว่าเป็นการนำวิธีการใหม่ ๆ มาปฏิบัติ หลังจากได้ผ่านการทดลองหรือได้รับการพัฒนามาเป็นขั้น ๆ แล้ว โดยเริ่มมาตั้งแต่การ 1. คิดค้น (Invention) 2. การพัฒนา (Development) หรือโครงการทดลองปฏิบัติก่อน (Pilot Project) 3. นำไปปฏิบัติจริง (Implement) และสอดคล้องกับการศึกษาของ จันทนา อุดม และคณะ ได้ศึกษาการเปลี่ยนผ่านองค์กรสู่องค์กรแห่งนวัตกรรมจากการศึกษา พบว่า การพัฒนาองค์กรกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อนำไปสู่องค์กรนวัตกรรมจำเป็นต้อง อาศัยปัจจัยต่าง ๆ ในลักษณะที่เป็นกระบวนการเพื่อการขับเคลื่อนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความต้องการของลูกค้า คู่แข่งขัน และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง สำหรับปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นภาพรวมของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรรวมทั้งสิ้น เมื่อนำเอาปัจจัยทั้งภายนอกและภายในมาบูรณาการร่วมกันเป็นปัจจัยการขับเคลื่อน โดยอาศัยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ผนวกกับ

ความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรมมาเป็นพลังแห่งการขับเคลื่อนการเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมจะสำเร็จสมบูรณ์ตามความคาดหวัง

2.3 ความร่วมมือในการใช้นวัตกรรม พบว่า ความร่วมมือในการใช้นวัตกรรมเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล เพราะความร่วมมือจะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ การคิดร่วมกันวิเคราะห์และเพิ่มโอกาสในการแก้ปัญหาและพัฒนาวัตกรรม การนำนวัตกรรมไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรจะต้องสร้างความร่วมมือนี้ให้เกิดขึ้นทั้งกับบุคลากรและประชาชนผู้รับบริการทั้งการกระตุ้นจิตใจ และการให้ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ Tidd et al ที่ได้เสนอแนวคิดว่าการสร้างนวัตกรรม โดยทั่วไปแล้วมักมีความเชื่อว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านเทคนิค วิศวกร และนักออกแบบ แต่ในความจริงแล้วความคิดเชิงนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์จะมีอยู่ในทุกคน ถ้าหากสามารถค้นพบหรือมุ่งเน้นไปที่ความสามารถของคนทั้งองค์กรก็จะทำให้องค์การมีศักยภาพในการสร้างนวัตกรรมมากขึ้น เมื่อต้องการสร้างนวัตกรรมให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง องค์กรจะต้องสร้างวัฒนธรรมที่ส่งเสริมนวัตกรรมให้เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในนวัตกรรม แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พิษณุ ศรีกระกุล, สุชาติ นันทะไชย และวิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์กรนวัตกรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์กรนวัตกรรมของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถทำนายการเป็นองค์กรนวัตกรรมได้ร้อยละ 77.40 โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ คือ ด้านผู้นำนวัตกรรม ด้านบุคลากรนวัตกรรม ด้านวิสัยทัศน์นวัตกรรม

2.4 งบประมาณในการพัฒนานวัตกรรม พบว่า งบประมาณในการพัฒนานวัตกรรมเป็นทรัพยากรที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล เพราะจะช่วยสร้างโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ การพัฒนานวัตกรรมขยายผลของนวัตกรรมรวมการจูงใจให้บุคลากรแสดงความสามารถด้านนวัตกรรมและเต็มใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ดังนั้นองค์กรต้องให้ความสำคัญในปัจจัยด้านงบประมาณอย่างเพียงพอและเหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคต่อการยกระดับนวัตกรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ ได้กล่าวว่า การสร้างสรรค์ความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมให้เกิดขึ้น องค์กรต้องสร้างทักษะที่จำเป็นต่อกลยุทธ์นวัตกรรมหรืออาจกล่าวได้ว่าองค์กรนวัตกรรมจำเป็นต้องมีทรัพยากรที่เพียงพอในการพัฒนาและสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างยั่งยืนในอัตราสูงกว่าคู่แข่ง องค์กรที่มุ่งเน้นด้านนวัตกรรมต้องตัดสินใจเกี่ยวกับทรัพยากรที่เพียงพอในด้านเวลา งบประมาณ และเทคโนโลยี และสอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภรชชตรา แสนวา ได้ศึกษาการพัฒนาห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม ประกอบด้วย 1. องค์กร 2. ผู้นำห้องสมุด 3. ทรัพยากรและงบประมาณ 4. เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 5. ผู้ใช้บริการ

2.5 วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย พบว่า วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยเป็นปัจจัยที่มีผลก่อให้เกิดการสร้างนวัตกรรม เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน สนับสนุนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้วยส่วนหนึ่ง ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการสร้างนวัตกรรมและการนำนวัตกรรมไปปฏิบัติอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับแนวคิดของ Smits กล่าวว่า นวัตกรรม เป็นความสำเร็จของการผสมเชื่อมโยงใน เรื่องของวัสดุอุปกรณ์และความคิดให้เป็นประโยชน์ ในเชิงสังคมและเศรษฐกิจ และสอดคล้องกับการศึกษาของ นิทยา วัฒนศักดิ์ศรี ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านนวัตกรรมในองค์กรการพยาบาล

ตามการรับรู้ของหัวหน้างานการพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยตัวแปรย่อยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านนวัตกรรมในองค์กรการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน คือ ประสพการณ์ในการสร้างนวัตกรรม การได้รับการฝึกอบรมด้านนวัตกรรม การวางแผนของทีม ขนาดของโรงพยาบาล พฤติกรรมภาวะผู้นำ บรรยากาศการสร้างนวัตกรรม และการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศมาใช้

2.6 สภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม พบว่า สภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม มีผลต่อความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พฤติกรรมของบุคลากร และมีอิทธิพลต่อความสุขในการทำงาน ดังนั้น องค์กรควรจะต้องสร้างบรรยากาศการทำงานที่จะสามารถพัฒนาและสร้างนวัตกรรมกระบวนการทำงาน คือมีรูปแบบการทำงานที่เริ่มมีความยืดหยุ่นมากขึ้น ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม สร้างบรรยากาศแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เปิดรับความคิดเห็นใหม่ ๆ ให้การสนับสนุนด้านทรัพยากรการทำงานอย่างเหมาะสม และพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ กิรติ ยศยิ่งยง ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลหรือมีความสำคัญต่อการสร้างองค์กรแห่งนวัตกรรม ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 11 ประการ ดังนี้ 1. ผู้บริหารมีทัศนคติ สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ 2. ผู้บริหารด้านนวัตกรรมมีความมุ่งมั่นทุ่มเทและมีส่วนร่วม 3. ทิศทางและกลยุทธ์ขององค์กรที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 4. วัฒนธรรมและค่านิยมในนวัตกรรมขององค์กรมุ่งเน้นความสำเร็จขององค์กร และลูกค้าเป็นสำคัญ 5. โครงสร้างการบริหารงานยืดหยุ่น 6. ภาวะเงื่อนไขขององค์กรและบรรยากาศการทำงานบนพื้นฐานของการจัดการความรู้ 7. การสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ 8. ระบบการบริหารทุนมนุษย์เชิงระบบมุ่งเน้นขีดความสามารถของพนักงานเป็นสำคัญ และ 9. รูปแบบการทำงานเป็นทีม และการทำงานข้ามสายงานและสอดคล้องกับการศึกษาของ วัฒนชัย ศิริญาณ ได้ศึกษา องค์กรแห่งนวัตกรรม: ทางเลือกใหม่สำหรับการพัฒนาในศตวรรษที่ 21 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยในการสร้างองค์กรแห่งนวัตกรรมมีอยู่ 4 ปัจจัยด้วยกัน คือ ภาวะผู้นำ (leadership) บรรยากาศ (Climate) วัฒนธรรมองค์กร (Organization Culture) และพฤติกรรม (Behavior) ในการพัฒนาองค์กรนั้น นอกจากผู้บริหารจะมีภาวะผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์ มีพฤติกรรมหรือนิสัยในการริเริ่มนวัตกรรมแล้ว ยังต้องเป็นผู้สนับสนุนให้องค์กรมีบรรยากาศนวัตกรรม ส่งผลให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการสร้างองค์กรแห่งนวัตกรรม

2.7 การฝึกอบรมและพัฒนา พบว่า การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการสร้างนวัตกรรมในองค์กร เพราะจะส่งผลให้บุคลากรเกิดความคิดสร้างสรรค์ เปิดมุมมองใหม่ ๆ และช่วยให้บุคลากรเกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถปรับตัวได้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและภายในองค์กร ดังนั้น องค์กรต้องมีการฝึกอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อยกระดับขีดความสามารถขององค์กร และบุคลากร สอดคล้องกับแนวคิดของ Tidd et al. ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยขององค์กรแห่งนวัตกรรมว่า ความรู้และทักษะมีความสำคัญต่อการสร้างนวัตกรรม ดังนั้น การฝึกอบรมและพัฒนาจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นควบคู่ กับบุคลากรในองค์กรด้วยการส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และการทดลองทำในสิ่งใหม่ ๆ นั้น บุคลากรจะต้องมีทักษะที่จำเป็นและมีความมั่นใจที่เหมาะสม องค์กรจะต้องให้ความสำคัญกับกลยุทธ์พัฒนาและฝึกอบรมทักษะบุคลากรในระยะยาว และองค์กรจะต้องพัฒนาและปลูกฝังให้บุคลากรในองค์กรมีนิสัยแห่งการเรียนรู้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ วรชัย สิงห์ฤกษ์ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างนวัตกรรมของเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตรในจังหวัดเพชรบุรี จากการศึกษาพบว่า การพัฒนาส่งเสริมพฤติกรรมของบุคลากรให้สอดคล้องกับการสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรม อาทิ การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ที่จะช่วยให้บุคลากรเกิดความรู้ ความเข้าใจ

และพัฒนาความคิดใหม่ ๆ รวมถึงปัจจัยด้านความคิดสร้างสรรค์ของบุคลากรที่ควรสนับสนุนผ่านการเรียนรู้แบบกลุ่ม และการจัดการความรู้ เป็นต้น

3. แนวทางการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล พบว่า องค์กรต้องมีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และกรอบการดำเนินงานด้านนวัตกรรมที่ชัดเจน ผู้บริหารต้องตระหนักและให้ความสำคัญในเรื่องของนวัตกรรมมีการสนับสนุนทรัพยากรด้านงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์/เทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการสร้างนวัตกรรมอย่างเพียงพอและเหมาะสม การพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในองค์กร มีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในนวัตกรรมและสร้างความร่วมมือแก่ทั้งบุคลากรและประชาชนทั่วไป รวมทั้งการติดตาม และประเมินผลผลการดำเนินงานด้านนวัตกรรมสอดคล้องกับแนวคิดของ Katz กล่าวถึง องค์กรต้องสนับสนุนให้พนักงานมีความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาเป็นองค์กรนวัตกรรมซึ่งประกอบไปด้วย 1. มีองค์การที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 2. ผู้นำในองค์กรเห็นความสำคัญและสนับสนุนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 3. มีวัฒนธรรมที่สนับสนุนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 4. การกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 5. มีการจัดการความรู้ภายในองค์กร 6. มีระบบการคัดเลือกพนักงานที่มีความเหมาะสมในการสร้างนวัตกรรม 7. มีพนักงานและทีมงานที่มีความคิดสร้างสรรค์ 8. มีช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้าง และ 9. มีระบบการให้รางวัลตอบแทนแก่พนักงาน และสอดคล้องกับการศึกษาของ Rahman and Ismail ได้ศึกษาปัจจัยกำหนดนวัตกรรมการจัดการในองค์กรภาครัฐของประเทศมาเลเซีย พบว่า มีปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1. ทักษะภาวะผู้นำ (Leadership Skill) ซึ่งผู้นำควรให้การสนับสนุน และมีความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ต่อพนักงาน เมื่อต้องเผชิญกับกิจกรรมต่างในการจัดการให้เกิดนวัตกรรมในองค์กร 2. วัฒนธรรมนวัตกรรม (Innovative Culture) โดยองค์กรต้องสร้างความเชื่อมั่นคุณค่าของนวัตกรรม การทำงานเป็นทีมโดยมุ่งเป้าหมายเดียวกันในการสร้างสรรค์นวัตกรรม และ 3. ระบบการให้รางวัล (Reward System) ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการที่จะให้พนักงานมีแรงจูงใจส่งผลต่อความยึดมั่นผูกพันกับองค์กร เพราะการให้รางวัลหรือการยกย่องนั้นสามารถดึงดูดและชักจูงสมาชิกให้สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้กับองค์กรได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ควรสร้างความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในเรื่องนวัตกรรม เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับการขับเคลื่อนนวัตกรรมขององค์กร
2. ต้องสนับสนุนและเสริมสร้างให้บุคลากรสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยจัดเวทีหรือพื้นที่ให้บุคลากรได้แสดงผลงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อให้บุคลากรมีการสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง
3. ควรสร้างความร่วมมือในการใช้นวัตกรรมให้เกิดขึ้นแก่บุคลากรและประชาชน เพื่อให้การนำนวัตกรรมไปปฏิบัติเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล ด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่แตกต่างกับงานวิจัยนี้
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านของประชาชนเกี่ยวกับการยกระดับนวัตกรรมการออกใบอนุญาตขับรถสู่มาตรฐานสากล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงรูปแบบการเป็นองค์กรนวัตกรรมของกรมการขนส่งทางบก

บรรณานุกรม

- กิริติ ยศยิ่งยง. (2552). องค์กรแห่งนวัตกรรม: แนวคิดและกระบวนการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คหณิกา สาครวาสี. (2562). พัฒนาการการสอบใบอนุญาตขับขี่ของกรมการขนส่งทางบกระหว่างปี พ.ศ. 2554 – 2561. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการงานสาธารณะ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จันทนา อุดม และคณะ. (2563). การเปลี่ยนผ่านองค์กรสู่องค์กรแห่งนวัตกรรม. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 3(1), 81-90.
- นิตยา ถนอมศักดิ์ศรี. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านนวัตกรรมในองค์กรการพยาบาลตามการรับรู้ของหัวหน้างานการพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล). นครปฐม: มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- นิตยา พงษ์พานิช. (2556). การวิเคราะห์พฤติกรรมการให้บริการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ: ศึกษา เปรียบเทียบกรณีอำเภอเมืองและอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิศาชล ฉัตรทอง. (2561). บริบทภาครัฐไทยกับการก้าวเข้าสู่องค์กรแห่งนวัตกรรม. (รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บริษัท ปูริ เอสเตท จำกัด. (2563). เปรียบเทียบการเดินทางระหว่างรถส่วนตัวและรถสาธารณะ. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2565, จาก <https://www.puri.co.th/เปรียบเทียบการเดินทาง/>
- พิชญ ศรีกระกุล, สุชาดา นันทะไชย และวิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์กรนวัตกรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 8(31), 131-141.
- วรชัย สิงห์ฤกษ์ และประสพชัย พสุนนท์. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสร้างสรค์นวัตกรรมของเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตรในจังหวัดเพชรบุรี. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม*, 9(2), 77-90.
- วัชรพจน์ ทรัพย์สงวนบุญ และปรียากมล เอื้องอ้าย. (2563). การพัฒนานวัตกรรมของอุตสาหกรรมผลิตเพื่อยกระดับความสามารถทางการแข่งขันองค์กร. *Journal of Administrative and Management Innovation*, 8(2), 89-100.
- วัฒนชัย ศิริญาณ. (2560). องค์กรแห่งนวัตกรรม: ทางเลือกใหม่สำหรับการพัฒนาในศตวรรษที่ 21. *อินฟอร์เมชั่น*, 24(2), 72-80.
- ศุภรชตรา แสนวา. (2564). การพัฒนาห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2561). การจัดทำแผนแม่บทการบริหารและการพัฒนาทรัพยากร บุคคลของกรมการขนส่งทางบก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2571 (ระยะที่ 1). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สินธุ์ชัย ภูมิพล. (2560). รถ กับ คน. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2565, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/blogs/columnist/116055>.
- สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2553). การจัดการนวัตกรรมสำหรับผู้บริหาร (Innovation Management for Executives (IMEs). กรุงเทพฯ: สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ.
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล. (2564). การทำใบขับขี่ใหม่และต่อใบขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคล ต้องทำอย่างไร. สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม 2565, จาก <https://portal.info.go.th/private-cardriving-licence/>.
- อัมพร จันทะนาค. (2561). กรมการขนส่งทางบกยกระดับมาตรฐานคุณภาพผู้ขับรถเพื่อความปลอดภัย ตอบโจทย์บริการทันสมัย อำนวยความสะดวกประชาชนทุกชั้นตอน. วารสารมาตุลี, 5, 3.
- อาร์ม ตั้งนิรันดร. (2561). อุปสรรคขัดขวางนวัตกรรม. สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2565, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/blogs/columnist/118513>.
- Herkema, S. (2003). A Complex Adaptive Perspective on Learning within Innovation Projects. *The Learning Organization*, 10(6), 340- 346.
- Hughes, O. E. (1994). *Public Management and Administration: An Introduction*. New York: St. Martin' Press.
- Katz, R. V. (2003). *Managing Creativity and Innovation*. Boston, MA: Harvard Business School Press.
- Millet, J. D. (1954). *Management in Public Science*. New York: McGraw - Hill.
- Rahman, N. A. and Ismail, N. (2018). Determinant Factors for Managing Innovation in the Malaysian Public Sector. *MATEC Web of Conferences* 150, 05042 (2018).
- Satansuk, P. (2019). *Developing an Innovation Ecosystems in the Government Electricity Generating Authority*. Master of Science, Technology Management, College of Innovation Thammasat University.
- Smits, R. (2002). Innovation Studies in the 21th Century: Questions from A User's Perspective. *Technological Forecasting & Social Change*, 69(2), 861-883.
- Tidd, J. et al. (2001). *Managing Innovation*. NJ: John. Wiley & Sons Inc.